

perdices, phasiani, aues montanæ, & non aquaticæ, neq; proximæ partui. Vinū non sit acetosum, in cibis decoquantur * genera sumach, cum tantillo cinamomi, quod illud corroboret & astringat, * hoc maxime confortet totum corpus, auctore Galeno lib. 8. *cap. 10. r. 10. 11.*

De fluxu ventris periodico.

Magnifica Domina patitur symptoma simplex, estque fluor alui, qui tamen non est continuus: sed modò per tres dies, modò per quindecim, modò per mensem, quandoque, vt nunc, tribus diebus non egerit, hodie tamen fæces liquidas egeffit, & sic ægritudo durauit sex annos. Non autem curabitur, nisi cognoscatur, vnde proueniat hic morbus. Inuestigandæ igitur causæ huius morbi. Non faciam catalogum, quot sint genera fluxuum.

Primò verò supponam, quòd hic fluxus non procedat propter defluxum descendentem à capite, & irritatam aluum, quia nullo catarrho infestatur. Nec à toto corpore hic fluxus demanat, is enim diarrhœa dicitur, & fit cum dolore intestinorum, quod hic non fit. Relinquitur ergo, quòd sit ratione viscerum inferiorum, ventriculi, hepatis, lienis, intestinorum, & horum vel omnium, vel aliquorum. Ponam vnam conclusionem vt ordinatè procedam, eamque signis Pathognomonicis probabo. Credo, quòd dependeat à ventriculo hic fluxus principaliter, & deinde etiam adiuuet aliqua dispositio in hepate, & postmodum in liene: intestina nihil faciunt, nisi quòd continuò hoc fluxu reddita sint imbecilliora, quòd fit in omni ferè fluxu: quoniam debilitata non possunt amplecti, sicut còuenit, neq; bona sit retentio, sequitur fluxio alui. Hic siue sit exiccatio, siue aliud, necessariò est intemperies: apparet enim aciditas in eructatione, quòd significat ventriculi frigiditatè, quia abundat pituita, quòd apparet ab egestionibus. Sed qualitates palsiue nò facillè deprehenduntur, si mus còtenti de actiuis. Intemperies ventriculi est, vel quia ipsius ventriculi substantia frigidior sine affluxu materiæ: talem hic esse nego, quia vbi est fluor alui ob talè intemperiem frigidam, apparet chylus non bene concoctus, quòd hic non fit, tantum pituita plurima apparuit. Præterea si esset ob frigiditatem, ex quo substancialiter inhæret, perpetuò hæc esset, & còsequenter perpetuò hic fluxus duraret. Alia est intemperies ob affluxum materiæ, atque eam hic esse dico. Ex affluxu enim materiæ frigidæ, & humidæ, quæ imbibitur intra tunicas, & propter præsentiam huius affluxus, tunicæ ventriculi nò possunt suum calorem vetriculo communicare, vt bona fiat concoctio. Et si debet ventriculus rectè amplecti cibum, oportet vt mediocriter se habeat inter humidum & siccam. Si enim humidior, nò retinebit propter nimiam lubricitatem: si ficcior, non aptè amplectitur: & Galenus tertio de causis symptomatis, dicit: Vbi ventriculus non bene còtinet, percipitur flatus, rugitus, grauitas, & dolor ventriculi. Quòd hic percipitur grauitas per se, significat cibum non bene contineri in ventriculo: rugitus significat idem, &

præterea calorem esse diminutum. Sequitur deinde, vbi materia est imbibita intra tunicas, vt & appetitus destruat, hæc enim facit ratione suorum vaporum ab ea ascendentium, vnde os amarum est, vt cibum nauseet. Vbicunque ergo non bene appetitur, còsequenter non bene continetur: deinde non trahitur ad alimentum, quia calor circumstantium partium est quoque diminutus. Hic itaque fluxus est, & cuiuscunque generis sit, caloris habet plurimum, tamen cineritij, ob frigiditatè: vbi verò plus accedit putredinis, fit cœruleus: Galenus tertio De facultatibus naturalibus. Si consideramus humores secundum naturam, sunt quatuor: si secundum putredinè, quæ est præter naturam, nec à natura regulatur, sunt infiniti. Hinc quoque percipitur tensio vetriculi, quandoque hæc materia intra tunicas tumescit, quandoque non, tunc scilicet, cum hæc materia est in profundo. Credo itaque principalem causam huius defluxus esse intemperiem frigidam vetriculi, ob materiam affluentem, quæ hanc materiam fouet. Hæc pituita continuò fouetur per sex annos, quòd vix fieri posse videtur sine ipsius vetriculi intemperie. Non nego hic esse aliquam intemperiem vetriculi, sed non tantam, quæ immediatè causa sit huius fluxus. Primò audiui quòd habuerit plurima accidentia animi, quibus molestatur, quòd maxime destruit calorem naturalem, & multiplicat tales humores omnes, quibus intumescit splen, & fiit hydropici, quia ob vicinitatem hepar refrigeratur: & quia hic sunt signa abundare humorem melancholicum, hinc etiam ob membra adiacentia vetriculo hic humor congregatus est. Quidam contendunt hunc fluxum esse hepaticum, & hepar habere dominium in hoc defluxu: vel propter obstructiones, vel ob intemperiem, vel ob solutionem continui, fiunt fluxus hepatici. Dicunt hunc fluxum non esse ob intensum hepatis calorem, quia Galen. *cap. 10. r. 10. 11.* dicit, in tali casu apparere fæces, vt in fluxu colliquatiuo, quasi cibi & carnes colliquatæ, quòd hic non apparet. Dicit præterea Galenus, vbi infrigidato hepate fit fluxus hepaticus, apparet diminuta sanguinis coctio, & aquositas, nec bene à venis attrahitur, sed regurgitat ad vetriculum, & fit vomitus sanguinis, quòd quidem hic non est factum: ergo nò est fluxus hepaticus, neque ob intemperiem, aut propter obstructiones hepatis. Itaque planè credo hanc pituitam in vetriculo collectam, obstruere venas inter ventrem & hepar, hinc ob putrescentes ibi humores variij coloris fæces apparent. Et quidem hic hepatis calor magnus, quòd apparet ex vrina coloris aurei, & granulis referata, non tamen tantus est calor, vt faciat fluxum colliquatiuum. Vtrum modò splen concurrat? Patitur mœrores animi: hinc collecti humores melancholici, qui etiam in egestionibus apparuerunt, nec esse potest, quin afficiatur splen affecto hepate, & vetriculo. Non est hic fluxus stomachicus: hic enim est ob intemperiem malam vetriculi. Est ergo hic fluxus ob humorem imbibitum in tunicis vetriculi: quando hic humor resoluitur, cessat fluxus. Habet omnes operationes.

Har Consilium
idem pla
no est quod
sup Consilium
209
pag. 509